نامهٔ چهـل و پنجـم نهج البلاغـه به عثمان بن حُنَیف استاندار امیـر الـمؤمنین علـی علیه‌السلام در بصـره

امّا پس [از یاد خدا و پیامبر] ای پسر حُنَیف، به من [خبر] رسید که مردی از مردان[1] بصره، تو را به سفرهٔ مهمانـیِ خویش فرا خواند و تو به سرعت به سوی آن شتافتی.

گمان نـمی‌کردم مهمانـیِ مردمی را بپذیری که تهیدستشان رانده و ثروتـمندشان دعوت شده است.

آگاه باشید که هر رهروی پیشوایی دارد که از او پیروی می‌کند و از نور دانشـش روشنی می‌جوید.

آگاه باشید امامتان از دنیایش به دو جامهٔ کهنه و از خوراکش به دو قرص نان بسنـــده کرده است.

آگاه باشید که قطعاً شما نـمی‌توانید چنین کنید؛ ولی با پارسایی و تلاش و پاکدامنی و درستی، مرا یاری دهید.

معین کن نون وقایه را در متن

۱ــ عَیِّنْ نونَ الْوِقایَةِ فِي النَّصِّ: ن در أعینونی ← ن وقایة

نقش کلمات که زیرشان خط است را مشخص کن.

۲ــ أَعْرِبِ الْكَلِماتِ الَّتي تَحْتَها خَطٌّ:

أَمّا بَعْدُ، يا ابْنَ حُنَيفٍ، فَقَدْ بَلَغَني أَنَّ رَجُلاً مِنْ فِتْيَةِ أَهْلِ الْبَصْرَةِ دَعاكَ إِلى مَأْدُبَةٍ فَأَسْرَعْتَ إِلَيــها.

مضاف‌الیه و مجرور — اسم إنَّ منصوب — مضاف‌الیه و مجرور — مجرور به حرف جر — مجرور به حرف جر

.....

.....

معین کن از متن کلماتی که بر وزن «أفعلت» و دیگری بر وزن «افتعال» باشد:

۳ــ عَیِّنْ مِنَ النَّصِّ كَلِمَةً عَلىٰ وَزْنِ «أَفْعَلْتَ» وَ الْأُخْرىٰ عَلىٰ وَزْنِ «اِفْتِعال»: أسرعتَ ، اجتهاد

٤ــ عَیِّنْ نَوعَ فِعْلِ «لا تَقْدِرونَ» و صیغَتَهُ: فعل مضارع منفی ... جمع مذکر مخاطب

معین کن نوع فعل و صیغه‌اش را

۱- «فِتْیَة» جمعِ «فَتیٰ» در اصل به معنای «جوانان» است. در این متن اشاره به یکی از مردان سرشناسِ سرمایه‌دار است.